

[Kjeld Olesen.]

ikke synes, at konflikten er noget, vi skal beskæftige os med. Den buskonflikt, der løber for øjeblikket, er til stadig større gene for befolkningen. Det ligger sådan, at mange af dem, der benytter bussen, ligger i de indtægtsklasser, hvor de ikke har råd til at holde bil, og det vil igen sige, at for hver dag der går med denne konflikt, bliver situationen stadig mere uholdbar.

Vi mener, at det er rigtigt, at folketinget udtaler sig om denne konflikt, og dér er det således, at vi, nogle partier, har haft lejlighed til at drøfte denne sag, og vi er blevet enige om et forslag til en dagsorden. Da det er således, at jeg er den første i runden, som har ordet, er det altså mig, der på vegne af socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne stiller følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget tager afstand fra den ulovlige arbejdskonflikt, som har medført total standsning af bustrafikken i hovedstadsområdet,

opfordrer folketinget regeringen til at fortsætte bestræbelserne for at få konflikten stoppet så hurtigt som muligt, således at bustrafikken i hovedstadsområdet kan genoptages i fuldt omfang.

Folketinget fortsætter herefter behandlingen af forslaget til tillægsbevillingslov.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Christoffersen (V):

Må jeg blot til hr. Kjeld Olesens sidste bemærkninger om det, jeg kunne sige i mit første indlæg, knytte den bemærkning, at hvis hr. Kjeld Olesens første indlæg havde indeholdt noget af interesse, havde jeg gerne brugt en del af mit indlæg på at kommentere det. Jeg er i og for sig ikke i tvivl om, at det i langt højere grad ville have påkaldt hr. Kjeld Olesens interesse, såfremt mit indlæg mere havde koncentreret sig om hans tanker end om venstres, men sådan lå det altså ikke.

Så vil jeg godt sige til finansministeren, at jeg takker for de svar, jeg har fået, selv om det var statsministeren, jeg spurgte. Når jeg spurgte statsministeren, så var det i og for sig, fordi jeg allerede nogle gange har erfaret, at finansministeren reagerer på en meget uafbalanceret måde, når han bliver kritiseret. Så svarer han arrogant, så bruger han udtryk som „bogholderimæssige betragtninger“, „overfladisk snak“, „sjask“, „helt galt i halsen“, „uinteressante synspunkter“ og „agitationens overdrev“.

Må jeg sige til finansministeren, at jeg tror i og for sig ikke, at det er et tonefald, der fremmer samarbejdet i folketinget. Det er muligt, at finansministeren kan tale sådan til sine gruppefæller og sine kolleger, jeg kender ikke omgangstonen i regeringen, men hvis han ønsker et samarbejde med venstres gruppe — jeg håber, at finansministeren lytter interesseret, for jeg forstod på hans chef, statsministeren, at det var en tanke, som måske alligevel en gang imellem strejfede regeringen — så må diskussionen finde sted i et helt andet og langt mere ordentligt tonefald. Jeg synes oprigtig talt, at det er lidt flovt at opleve, at finansministeren på den måde mister besindelsen, fordi han præsenteres for nogle alvorlige problemer.

Jeg skal så vende mig til realiteterne i sagen. Finansministeren siger, at venstre ønsker nedskæringer for nedskæringerens egen skyld. Det ved finansministeren godt er forkert. Vi ønsker besparelser, fordi alternativet er skatte- og afgiftsforhøjelser. Her vil jeg da godt minde om, hvad hr. Kjeld Olesen sagde i sin ordførertale, det skal jeg dog sige at jeg har noteret ned, for dér sagde han jo, at finansministeren med finansplanen har forelagt en meget bunden opgave, den bundne opgave at forbedre budgettet med 4-6 mia kr. Hr. Kjeld Olesen tilføjede, at den opgave altså fortæller, at vi må i gang med nye alvorlige besparelser. Det synspunkt er jeg meget enig med hr. Kjeld Olesen i, men så må jeg egentlig også sige til finansministeren, at så er det jo forkert nu at ville søge at skabe det indtryk, at den opgave, der skal løses i løbet af et par måneder, kan løses, uden at befolkningen mærker det. Det har jo ikke noget med virkeligheden at gøre ligesom at foregøgle, at de alvor-